

I'm Perfectly Fine

based on **BURNOUT DIARY** by Maaïke Hartjes

**NEDERLANDS
FILM FESTIVAL**
Officiële Selectie 2023

A STUDIO PUPIL, VIVI FILM, SUBMARINE SUBLIME PRODUCTION IN COPRODUCTION WITH UMEDIA, RTBF, VRT IN ASSOCIATION WITH UFUNDO DIRECTED & SCENARIO BY DARIO VAN VREE SCENARIO EVELINE HAGENBEEK ART DIRECTOR MAAÏKE HARTJES STORYBOARD & LEAD ANIMATOR RUDI MERTENS
PRODUCED BY TUNDE VOLLENBROEK & VEERLE APPELMANS VOICES BY PENNY JENKINSON LOVEDAY SMITH SIMON ZWIERS, AD WITH THE SUPPORT OF THE NETHERLANDS FILM FUND, THE FLANDERS AUDIOVISUAL FUND VAF BRUSSELS CAPITAL REGION CREATIVE INDUSTRIES FUND AFK AMSTERDAM FUND FOR THE ARTS
SUPPORTED BY THE TAX SHELTER OF THE FEDERAL GOVERNMENT OF BELGIUM AND THE TAX SHELTER INVESTORS © STUDIO PUPIL VIVI FILM SUBMARINE SUBLIME 2023

ImPerfectlyFine.nl Binnenkort in de bioscoop PeriscoopFilm.nl/ImPerfectlyFine

I'M PERFECTLY FINE

PERSMAP

I'm Perfectly Fine

2023 / Nederland / 30 minuten

Regie: Dario van Vree
Scenario: Dario van Vree en Eveline Hagenbeek
Art Direction: Maaïke Hartjes
Gebaseerd op: 'Burnout Dagboek' van Maaïke Hartjes

Cast: Penny Jenkinson als Maya
Loveday Smith als Maya's Little Motivator
Simon Zwiers als Mark
Meghna Kumar als Claudia
Tijn de Jong als Bo
Dario van Vree als David
Loveday Smith als Mom
Loveday Smith als Mom's Little Motivator
Jetty Mathurin als Doctor

Producenten: Tünde Vollenbroek namens Studio Pupil
Janneke van de Kerkhof namens Submarine
Viviane Vanfleteren en Veerle Appelmans namens
Vivi Film

Montage: Diede van Vree
Muziek/componist: Hans Nieuwenhuijsen
Geluidsontwerp/mixage: Arno Willemstein, Martijn Helle
Website: <https://www.imperfectlyfine.nl>
Pop-up site: <https://popup.film/im-perfectly-fine>
Sociale media: <https://www.instagram.com/im.perfectly.fine.film/?hl=en>

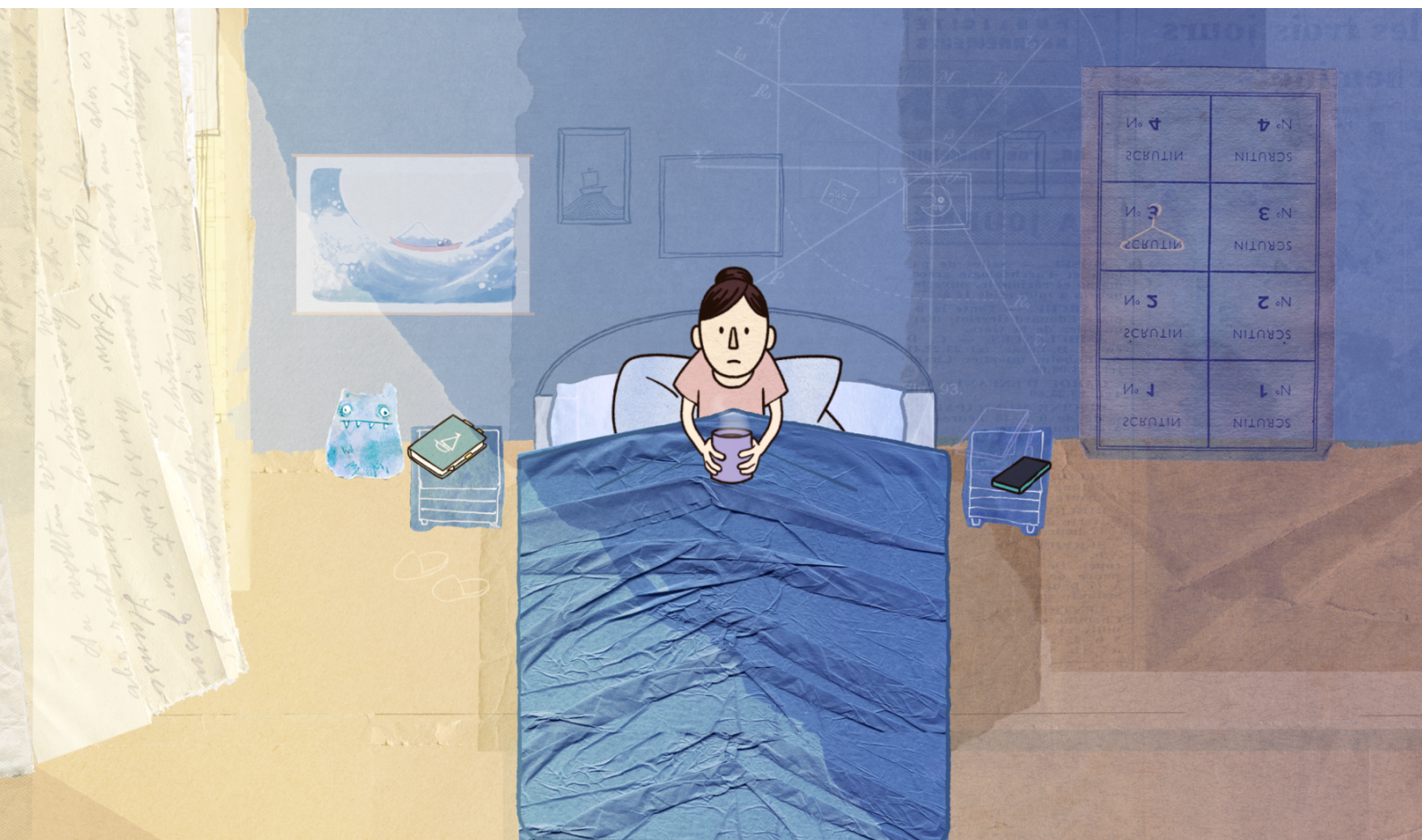
1. Logline en synopsis

Logline

Een halfuur durende animatieverfilming van de graphic novel 'Burnout Dagboek' van Maaïke Hartjes. Wanneer illustrator Maya in een burn-out belandt, wordt haar grootste angst werkelijkheid: ze kan niet langer perfect zijn. In een persoonlijke zoektocht, met vallen en opstaan, leert ze gewoon 'goed genoeg' te zijn.

Synopsis

Maya, een freelance illustrator en perfectionist, geniet van een leven vol plezier, maar ervaart ook de drukte van het hectische bestaan. Ze weet zich door lange dagen, gevuld met werkopdrachten en sociale activiteiten, te slaan dankzij een ondersteunende innerlijke stem, die ze liefkozend haar 'Kleine Motivator' noemt. Maar wanneer Maya plotseling wordt overvallen door een hevige paniekaanval en gedwongen wordt om even pas op de plaats te maken, wordt haar diepste angst werkelijkheid: ze kan niet langer perfect zijn... Samen met haar Kleine Motivator begint Maya aan een zoektocht om weer op het juiste pad te komen, terwijl ze worstelt om te accepteren dat 'goed genoeg' misschien wel écht goed genoeg is.

2. Regisseur Dario van Vree

Dario van Vree is een veelzijdige regisseur die al meer dan 17 jaar actief betrokken is bij verschillende aspecten van de animatie-industrie. Hij heeft gewerkt als animatiedirecteur, schrijver, docent, festivaldirecteur, bestuurslid, vakbondsorganisator, redacteur en creatief producent. Bovendien is Dario een frequente spreker op evenementen gerelateerd aan animatie.

In 2007 was Dario medeoprichter van het KLIK! Amsterdam Animation Festival en tot 2012 fungeerde hij als creatief directeur van dit festival. Hij bleef voorzitter van het bestuur tot 2021, waarmee hij een belangrijke bijdrage leverde aan de ontwikkeling van de animatiegemeenschap in Nederland.

Sinds 2013 doceert Dario animatieregisseurs aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam, waar hij zijn kennis en passie voor animatie deelt met aankomend talent.

Een van Dario's meest recente creatieve werken is de geanimeerde korte film *Tabook*, een prikkelende komedie over het ontdekken van je seksuele voorkeuren. De film werd vertoond in de meeste grote Nederlandse bioscopen en op meer dan 40 filmfestivals wereldwijd, waarmee hij internationale erkenning kreeg.

Director's Statement

- Hoe ben je in aanraking gekomen met de graphic novel "Burn-out dagboek" en wat trok je aan in dit verhaal om er een animatiefilm van te maken?

Toen ik eind 2018 Maaïke's Burn-out Dagboek las herkende ik veel van mijn eigen ervaringen met stress, perfectionisme en prestatiedruk. Maaïke vertelt in haar graphic novel van heel dichtbij, met prachtige beelden, hoe het is om in een burn-out te belanden. Het verhaal vroeg er gewoon om verfilmd te worden. De twijfels en verwarde innerlijke dialogen, de emoties en complexe relaties (in de eerste plaats de relatie met jezelf), zijn zeer herkenbaar. En zeker niet alleen voor mensen die zelf opgebrand zijn. Zoveel mensen hebben op een of andere manier te maken met langdurige stress en hoge verwachtingen, zelf of in hun omgeving. De aantallen in Nederland zijn ongekend hoog. 1,3 miljoen mensen, volgens het Trimbos instituut. De film duurt maar dertig minuten, dus is erg geschikt voor gehaste mensen.

Maaïke en ik kennen elkaar uit de strip- en animatiewereld en hadden het er al eens over gehad om een keer samen te werken aan een animatiefilm. We hebben allebei een manier van vertellen met simpele, maar expressieve karakters, dus daar was een

natuurlijke aansluiting.

- Kun je meer vertellen over het proces van het vertalen van een geschreven medium naar een visueel animatieproject? Wat waren de uitdagingen en creatieve keuzes die hierbij kwamen kijken?

Maaike's graphic novel is een dagboek. Daardoor heeft het logischerwijs geen geconstrueerd verhaal. Maar er zit wel een natuurlijk verloop in wat haar overkomt in de tijd dat ze de 270 pagina's in het dagboek tekende. Om er een 30-minuten film van te kunnen maken moesten we eerst dat verhaal uit het dagboek 'destilleren'. Samen met Eveline Hagenbeek ben ik begonnen met het boek uit elkaar te scheuren. Dat was nodig omdat het zo'n visuele vertelling is. We zijn toen gaan knippen en plakken met pagina's die we exemplarisch vonden voor de fases in het verloop van Maaike's burn-out. Daaromheen hebben we veel nieuwe scènes bedacht die niet in het boek zitten en we hebben personen uit het boek samengevoegd en veranderd. Bijvoorbeeld Maaike's vriend Mark: voor het verhaal was het nodig dat hij iets meer tegengas geeft dan in het dagboek. Ook hebben we Maaike gevraagd om zijn karakter een wat opvallender uiterlijk te geven. Ik zag hem voor me als een Metalhead, maar uiteindelijk heeft Maaike een soort houthakker van hem gemaakt. Dat was voor de echte Mark wel een beetje wennen, dat je vriendin ineens een nieuw vriendje gaat ontwerpen. Uiteindelijk hebben we ook Maaike's naam veranderd in Maya. Niet alleen omdat dat beter bekt in het Engels, maar ook om een beetje afstand te creëren tussen het personage in de film en de echte Maaike. De film is dus beslist geen documentaire, maar eerder een autobiografisch geïnspireerde film.

De kracht van Maaike's boek zit onder meer in de rauwe, spontane collages, die heel indringend emoties overbrengen. Elke pagina is anders en die rijkheid en diversiteit in materiaal is prachtig. Bij een animatiefilmproductie moeten de beelden echter meer consistent zijn. Anders is het productioneel niet haalbaar voor een film van deze lengte en met zo'n groot team. Die consistentie moet je vervolgens jarenlang volhouden, door het hele maakproces heen. Het was voor mij als regisseur een van de lastigste taken om de frisheid van Maaike's werk zoveel mogelijk te behouden en tegelijk de continuïteit binnen de film te waarborgen. Dat is een constant battle geweest tussen de spontaniteit en de controle, die beide noodzakelijk waren om de film te realiseren.

Een andere uitdaging was om de interne monologen uit het dagboek te bewerken voor film. We hadden al vroeg in het proces het idee van een voice over laten varen. Daardoor ontstond de behoefte aan een 'spreekhond', een personage waar het hoofdpersonage haar gedachten tegen kan uitspreken. Dit bracht ons tot het karakter van de 'Little Dictator': De personificatie van het kritische stemmetje in

Maya's hoofd. Ze dook al eventjes als een duiveltje op in het Burn-out Dagboek, maar in de animatie heeft ze een veel grotere rol gekregen. De film draait zelfs voornamelijk om het conflict tussen Maya en haar innerlijke kritische stem. Ze motiveert Maya om door te zetten, maar duwt haar ook over haar eigen grenzen heen. Echt een duivels dilemma, dat goed verbeeldt waardoor perfectionisme en prestatiedrang zo lastig zijn om te 'temmen'.

- Kun je iets delen over de samenwerking met Maaïke Hartjes, de auteur van "Burnout Dagboek" en art director van deze film? Hoe hebben jullie samengewerkt om de essentie van het verhaal te behouden?

Ik vind het heel bijzonder dat we het vertrouwen hebben gekregen van Maaïke om haar dagboek te verfilmen. Het is zo'n persoonlijk verhaal. Maaïke maakt al heel lang autobiografische strips, dus ze is wel wat gewend, natuurlijk, haar strips zijn ook vertalingen van haar werkelijkheid. Maar toch is het nogal wat om anderen een nieuwe versie van je eigen leven te laten vertellen. We hebben vanaf het eerste moment afgesproken dat we een bewerking waar zij het absoluut niet mee eens was niet zouden doorvoeren. Het maken van een animatiefilm gebeurt in ultra-slow motion. Je ziet nooit meteen het resultaat van een ingreep. Daar gaan soms dagen, maanden of zelfs jaren overheen.

Dat het maken van de film zo lang duurde heeft denk ik Maaïke ook de gelegenheid gegeven om langzaam meer afstand te gaan voelen tussen de gebeurtenissen en personages in de film en die uit haar echte leven. Tijdens het schrijven gaf Maaïke me soms haar eigen visie op scènes in stripvorm. Die werkten heel goed als strip, maar waren vaak niet 1-op-1 geschikt voor de film. Toch was dat ontzettend fijn, want ik kon daar altijd frisse ideeën uithalen die het verhaal verder brachten. We hebben natuurlijk ook veel gesprekken gehad over onze eigen ervaringen met burn-out, over het maken, over de artistieke visie, over hoe je het best handjes kunt tekenen, enz. Het is essentieel dat je elkaar begrijpt en vertrouwt, zodat iedereen in het team de vrijheid voelt om de film te laten ontstaan. Tijdens het schrijven van het scenario kwamen er onvermijdelijk ook meer van mijn eigen en Evelines ervaringen in het verhaal. Ook Tunde, de producent en onze storyboarder Rudi Mertens hebben een belangrijke stempel gedrukt op het scenario.

Aan deze film hebben zo'n 70 mensen gewerkt. Iedereen heeft meningen, ideeën en input. Als animatieregisseur sta je daar middenin en is het je taak om iedereen op dezelfde lijn te krijgen, om je visie zo helder mogelijk over te brengen. Het is heel veel praten met heel veel verschillende mensen. Als je open blijft staan voor goede ideeën krijg je elke dag kadootjes, dat is echt een voordeel van het vak. Helaas zijn er net zoveel momenten dat je moet zeggen, geweldig idee, maar dat kan niet meer. We moeten door. Vooral voor Maaïke was dat, begrijpelijk, soms

even slikken. De film is heel anders geworden dan het boek, maar we zijn allebei blij met het eindresultaat. Ik denk dat dat ook een weerslag is van het proces, van het delen van onze persoonlijke ervaringen met perfectionisme en burn-out gedurende de laatste 5 jaar. Die waren voor ons allebei heel anders, maar toch ook herkenbaar. Praten over die verschillen en overeenkomsten leert je veel over jezelf. Wat onze samenwerking ook heel fijn maakte is dat onze manieren van vertellen door middel van eenvoudige personages met heldere poses en expressies zo nauw aan elkaar verwant zijn dat we elkaar op het gebied van vormgeving en acteerwerk heel goed begrepen.

- Heb je zelf met perfectionisme of burn-out te kampen gehad?

Mijn eigen 'Burn-out moment' was eind 2015. Ik zat 'rustig' te werken in mijn studio toen ik uit het niets een paniekaanval kreeg. Dat voelt echt alsof je lijf en geest 'doorbranden'. Daarna kon ik een hele tijd nauwelijks meer iets opbrengen. Ik had zoveel verschillende soorten hooi op mijn vork genomen, een festival organiseren, een animatiestudio runnen, regisseren, illustreren, lesgeven, vakbondswerk... Ik maakte dagen van 10-12 uur en werkte vaak nog door in het weekend. Het werken stopte eigenlijk nooit, althans niet in mijn hoofd. Die 'alles moeten kunnen'-mentaliteit was helemaal verweven met mijn zelfbeeld. Als lichaam en geest dan daar een punt achter zetten betekent dat het begin van een grondig zelfonderzoek. Het maken van deze film is eigenlijk een deel van dat zelfonderzoek gebleken. De voorlopige uitkomst is dat ik me nu beter voel met minder, dat ik me meer bewust ben van mijn grenzen en voldoening kan voelen door iets juist niet te doen.

- Je bent al lang werkzaam in de animatiewereld. Wat trekt je specifiek aan dit medium en waarom kies je vaak voor deze vorm om verhalen te vertellen?

Ik wilde striptekenaar worden. Mijn helden kwamen uit dat kamp: Kamagurka, Robert Crumb, Goscinny & Uderzo etc. Maar de eerste keer dat ik een animatie maakte, toen ik die paar lijntjes die ik op papier had gezet zag bewegen en tot leven komen... Dat was een soort mystieke ervaring die me niet meer losliet. Ik ben gaan studeren aan de Kunstacademie in Gent, België. Op de animatieopleiding daar leerde je in de eerste jaren voornamelijk het ambacht. (Animatie heeft een substantiële ambachtelijke kant, waar je door veel te oefenen beter in kunt worden.) Dat paste toen goed bij mij, want ik wilde de traditionele manier van animeren leren.

In Nederland waren de opleidingen meer op computeranimatie gericht, en op het 'concept'. Dat sprak me veel minder aan. In België staan animatiefilm en strip, en daarmee het ambacht, ook al sinds lange tijd in een hoger aanzien dan in Nederland. Het leeft in de maatschappij en is daar een relevant onderdeel van,

zoals ook bijvoorbeeld in de VS en Japan. Dat zelfvertrouwen in het medium heb ik mee teruggenomen naar Nederland na mijn studie. In Nederland wordt figuratieve kunst met een 'verhaaltje' al snel verdacht gevonden: Dat kan geen serieuze kunst zijn. Misschien een nawee van de beeldenstom?

Animatie is werkelijke magie. Er is wat mij betreft geen betere omschrijving. Een goede animator kan alles leven inblazen. Een tekening, een snipper papier, een bolletje klei of een steen. Het is meer dan een illusie, meer dan een truuk. Het gaat er niet om het publiek 'voor de gek' te houden, zoals goochelaars doen. Het is juist de bedoeling dat de kijker weet dat het niet 'echt' is en dat het toch leeft. Animatie kan meer levensecht zijn dan een 'live-action' film met levende acteurs.

Animatie is de overbrugging tussen wat werkelijk waarneembaar is en onze innerlijke verbeelding. Het is heel nauw verwant aan hele primaire ervaringen, aan onze fantasie en droomwereld. Het animisme is een van de oudste vormen van geloof. Het idee dat fysieke objecten bezielde kunnen zijn, staat voor ons veraf van de materialistische werkelijkheid, maar het sluit wel aan bij de emoties en dagdromen die we dagelijks hebben. Animatie is een extensie van ons bewustzijn in nieuwe realiteiten, denk niet alleen aan het bezielen van stenen, maar ook aan complete immersieve werelden zoals in VR.

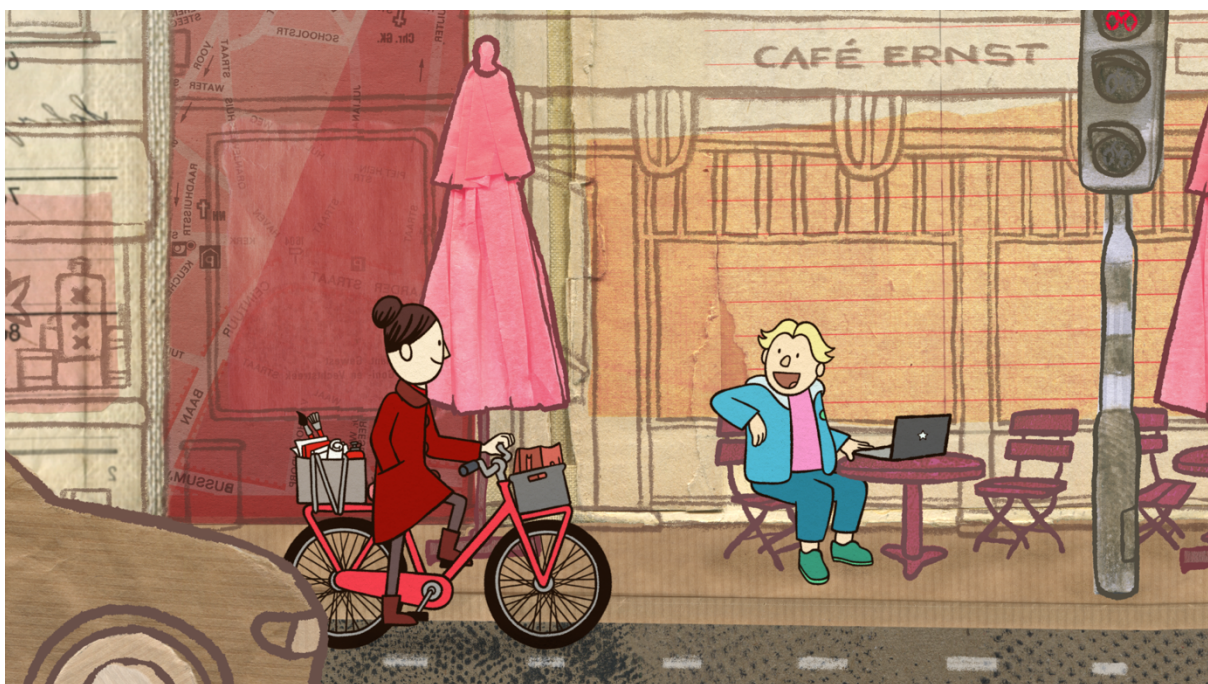
Als ik mensen vertel wat ik doe, zeggen ze bijna altijd 'Wat leuk!'. Daar ben ik blij om, want het geeft aan dat animatie bij veel mensen positieve associaties oproept, ook al is het misschien alleen iets uit hun kindertijd. De realiteit van animatie maken is echter niet altijd leuk. Het kost enorm veel tijd en moeite. 'In animatie kan alles', is een veelgehoorde uitspraak. In theorie klopt dat, maar in praktijk betekent het vaak vooral dat animatoren 'alles' moeten geven. Ik kwam er dan ook al snel achter dat het juist belangrijk is om scherpe keuzes te maken voordat je je ergens in stort. Want je wilt niet zelf instorten. Vereenvoudiging, het terugbrengen tot de essentie, is wat mij betreft eerder de superkracht van animatie dan overdadigheid.

- Wat is de belangrijkste boodschap die je hoopt dat kijkers zullen meenemen na het zien van I'm Perfectly Fine?

Hoewel er steeds meer aandacht voor is, vinden veel mensen het nog ingewikkeld om te praten over de oorzaken en gevolgen van chronische stress, perfectionisme en burn-out. We staan op een historisch hoogtepunt als het gaat om welvarendheid. In onze huidige (Westerse) maatschappij hebben de meeste mensen zagezegd niks te klagen. Tegelijkertijd is er een stille epidemie van depressie, chronische stress, burn-out etc. gaande. Nog afgezien van het persoonlijke leed kost het ons jaarlijks miljarden in ziekteverzuim. Het is pijnlijk om te zien hoe weinig er in het publieke discours serieus over dit probleem gepraat wordt. Het is namelijk

niet alleen een kwestie van persoonlijke mentale problematiek. We moeten er samen aan werken. Mensen die doorbranden worden nog steeds vaak (stiekem) gezien als slecht bestand tegen wat de maatschappij nu eenmaal van ons vraagt. Als opgevers. Het negatieve stigma dat op burn-out rust is niet terecht: mensen die een burn-out krijgen zijn niet zwak, integendeel, ze doen juist vaak ontzettend hard hun best en willen alles heel goed doen. Zo goed zelfs, dat het ze te veel wordt. Door een burn-out ontstaat dan de noodzaak om op een nieuwe manier naar jezelf en je omgeving te kijken. Perfectionisme en burn-out kunnen lastig te doorgronden zijn. Er zijn talloze zelfhulpboeken over volgeschreven. Wat deze film anders maakt is dat hij je niet probeert uit te leggen wat burn-out precies is. De film reikt ook geen kant en klare oplossingen aan. Hij laat alleen zien hoe het voelt om in een burn-out te raken en er weer uit te komen.

Verhalen vertellen is de manier waarop mensen verwerken, want rationele verklaringen zijn niet altijd volledig. We zijn geen machines die je een standje hoger of lager kan zetten. Wij zijn een veel complexere mix van halve gedachten, vage beelden en tegenstrijdige emoties. Met strip en animatie kun je dat soort abstracte fenomenen verbeelden en personificeren, tot karakters maken. Die zijn meer grijpbaar en zo neem je ook een deel van de zwaarte weg. We hopen dat het zien van deze film mensen aanspoort om wat milder te zijn tegenover elkaar en zichzelf. Met name als het gaat om ziekmakende prestatiedruk. Toegeven dat er grenzen zijn aan wat je kunt, is juist voor mensen die alles goed willen doen ontzettend moeilijk. Deze film laat zien dat dat ingrijpend is, maar ook veel goeds kan brengen.

3. Dario van Vree Curriculum Vitae

2001 - 2006	Studie Animatiefilm, KASK , Gent, België.
2004 - 2005	Organiseert het KLIT multimedia festival in Gent.
2007	Richt het KLIC Amsterdam Animation Festival op.
2007 - 2012	Creatief directeur van KLIC .
2013	Richt animatiestudio Studio Pupil op met Johan Klungel en Tunde Vollenbroek. Regisseert o.a. short-format TV-segmenten voor NPO-programma's.
2013	Begint positie als docent animatie en regie aan de WdKA , Rotterdam
2015	Is mede-oprichter van de DAMD , vakorganisatie voor animatoren is de Kunstenbond.
2015	Burn-out.
2016	Schrijft en regisseert Tabook , een pikante korte animatiefilm over het accepteren van je seksuele voorkeuren.
2018	Start met het schrijf- en regiewerk aan I'm Perfectly Fine , de adaptatie van de graphic novel 'Burn-out dagboek' van Maaïke Hartjes.
2022	Neemt afscheid als bestuurslid van KABOOM Festival (na de fusie tussen KLIC en het Holland Animation Festival).
2023	Start positie als docent animatie en regie aan ArteZ , Zwolle.
2023	I'm Perfectly Fine heeft zijn Nederlandse première op het NFF in de Gouden Kalf competitie voor korte film.

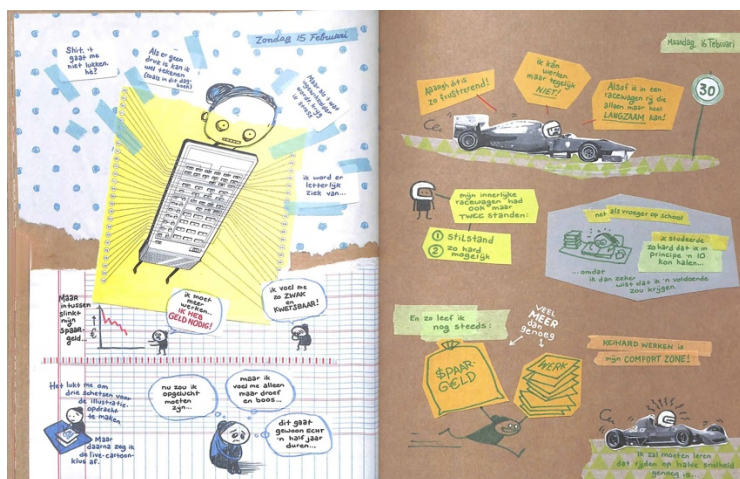
4. Maaike Hartjes en het 'Burn-out Dagboek'

Maaike Hartjes is een Amsterdamse striptekenaar/illustrator, bekend van strips voor o.a. Viva en de Morgen. Toen ze in een burn-out belandde, begon ze elke dag een strippagina te tekenen over hoe ze zich voelde en wat er in haar hoofd omging. Na een half jaar had ze een dikke graphic novel bij elkaar getekend, dat een verslag werd van haar burn-out. Omdat Maaike in het begin nog niet wist dat ze een burn-out had, en zichzelf creatief wilde motiveren, heeft ze het boek in een collageestijl gemaakt, die later ook de basis werd van de vormgeving van de animatie. Er bestaan veel boeken over burn-out, maar vrijwel geen boeken die vertellen hoe het voelt om er middenin te zitten. Dit werd ook het uitgangspunt van de film.

Burnout Dagboek

'Burn-out Dagboek' verscheen in 2018 bij uitgeverij Nijgh en van Ditmar. Er is ook een Duitse vertaling van het boek; 'Burnout: Ein Comic-Tagebuch' bij uitgeverij Patmos Verlag (2019).

Het boek is in feite een kijkje in Maaike's dagboek van die periode uit haar leven. We lezen over haar paniekaanvallen, haar vermoeidheid en depressieve gevoelens, maar ook over haar zoektocht naar oplossingen. Want waarom kan ze geen 'nee' tegen werk zeggen? Waarom is het nooit genoeg? En waarom krijgen andere mensen geen burn-out en zij wel? Maaike praat met vrienden en collega's over hoe zij met stress omgaan, en analyseert eerlijk haar eigen gedachten en gevoelens. Over dit alles vertelt ze met humor, fantasie en relativiseringsvermogen in kleurrijke tekeningen.

5. Extra informatie over deze productie

- De film is een co-productie van de Nederlandse Studio Pupil en Submarine, en de Belgische studio Souza, bekend van o.a. de Noorse animatiefilm 'Titina', die nu in de bioscopen draait. Regisseur Dario van Vree verhuisde tijdelijk naar Brussel om het animatieproces bij Souza te begeleiden.
- Het maken van de film duurde 5 jaar, vanaf het moment dat producent Tünde Vollenbroek en regisseur Dario van Vree het initiatief tot de film namen.
- Producer van de film Tünde Vollenbroek kreeg zelf een burn-out in het laatste jaar van productie van de film! De film is toen afgerond door Amsterdamse productiemaatschappij Submarine, bekend van o.a. de serie 'Undone' en 'Waar is Anne Frank', de verfilming van de Anne Frank graphic novel.
- Om de film helemaal af te kunnen maken werd een succesvolle crowdfunding campagne gestart op VoorDeKunst. Het streefbedrag van €15.000 werd binnen een week al opgehaald!
- De film was geselecteerd voor de Gouden Kalf competitie van het Nederlands Film Festival en ging op 24 september 2023 in première op het festival.
- De internationale première was op 30 september 2023 op het Griekse festival Animasyros.
- Het filmproject won in 2020 de Trickstar Business Award op het internationale Trickfilm-Festival Stuttgart, één van 's werelds grootste animatiefestivals.
- In 2024 wordt de film op televisie uitgezonden, op de Belgische televisiezenders VRT (Vlaanderen) en RTBF (Wallonië). De film is Engelstalig maar voor deze uitzending wordt hij ook in het Frans ingesproken.
- 'I'm Perfectly Fine' is een film van 30 minuten en een bioscoop release is daarom extra bijzonder.
- Dario en Maaïke hebben aan de hand van de film een workshop ontwikkeld voor bedrijven en organisaties, met de bedoeling om op een luchtige en creatieve manier meer openheid aan het onderwerp te geven en inzicht te krijgen in hoe je zelf een burn-out kan voorkomen.

- De Ierse animatiefilmregisseur Tomm Moore, bekend van o.a. de Oscar-genomineerde 'Song of the Sea' en 'Wolfwalkers' (op AppleTV), heeft een korte animatiescène voor de film gemaakt, en duikt ook nog op in een andere scène als personage. Deze scène is eigenlijk een horror-parodie op 'Song of the Sea'
- Een aantal bekende striptekenaars en animatiemakers hebben artwork bijgedragen aan de film; o.a. Flo de Goede, Mark Hendriks, Remco Polman, Matt 'Bunbun' Baaij, Johan Klungel.
- In de animatie is illustrator Bo de beste vriend van hoofdpersoon Maya. Hen is een non-binair personage, wiens stem ingesproken is door non-binaire acteur Tijn de Jongh.
- Voor het maken van de achtergronden ontwikkelde auteur en art director Maaïke Hartjes een stijl speciaal voor de film van digitale collage, waarvoor een database met honderden ingescande stukken papier werd aangelegd. Deze bestond uit oude formulieren, allerlei gescheurde snippers, propjes, bonnetjes, stukken tape, enveloppen, landkaarten... Maaïke zocht voor elke scène papier bij elkaar dat een link had naar het verhaal, zoals grafiekpapier en documenten in een kantoor, en aquarelpapier voor de zee.
- In het Haarlemse Museum van de Geest staat een speciale burn-out-muur die Maaïke Hartjes voor het museum ontworpen heeft. De muur is gebaseerd op haar boek en onderdeel van de vaste expositie.
- Van begin september tot half oktober 2023 was de expositie 'I'm Perfectly Fine, original artwork' te bezoeken in galerie Beeldend Gesproken in de Amsterdamse Hallen. Hier hingen de oorspronkelijke dagboekpagina's naast originele collages en ander artwork dat Maaïke Hartjes voor de film gemaakt had.
- De [Filmkrant](#) en [NRC](#) schreven eerder over de productie.

6. Contact

Pers

FILM INCOMPANY

<https://filminc.nl>

annemarth.muller@filminc.nl

Distributie & Sales

PERISCOOP FILM

<https://periscoopfilm.nl>

nushin.naini@periscoopfilm.nl

